

Lektorportefølje - Et IPN kursus for erfarne lektorer

Af Jørgen Korsgård, lektor, Ingeniørhøjskolen i Århus

At lave en portefølje

I efteråret 2004 udbød IPN *Projekt Lektorportefølje*, udviklet i samarbejde med CVU Storkøbenhavn og Learning LAB Denmark. Et tilbud blandt mange, som man mere eller mindre tilfældigt får øje på i lærerværelset. Vores pædagogiske koordinator havde ganske vist gjort opmærksom på det, men der er jo så meget...

Jeg besluttede at tilmelde mig kurset, som skulle foregå over næsten et år, fra februar 2005 til aflevering 3. januar 2006. Invitationens ordlyd synes godt nok lidt "langhåret", med mange fine ord, men jeg havde lyst til at blive udfordret indenfor det pædagogiske område. Jeg har før deltaget i pædagogiske tiltag, men ofte følt udbyttet lidt tyndt, så jeg var, sammen med de øvrige 7 kursusedtagere fra i alt 4 ingeniørhøjskoler, spændt på, hvad en lektorportefølje var for noget.

Ved åbningsseminaret den 2. marts 2005 stod det hurtigt klart, at dette ikke var et almindeligt pædagogisk kursus. Forløbet har bekræftet, at der er sat betydelig kvalificeret sparring og vejledning på. For mit vedkommende har supervisionen og den hurtige tilbagemelding været afgørende for et forhåbentligt succesfuldt forløb.

Portefølgen viste sig at skulle indeholde en personlig platform på essayform og 4 dokumentationer. Den personlige platform er en redegørelse for lektorens faglige og pædagogiske grundsyn og – opfattelse.

De 4 case-baserede dokumentationer, kan beskrive en case helt ned til "et kvarter af en lektion" over en uges undervisning til et helt fagforløb.

Kravene til indholdet af dokumentationerne i porteføljen er opstillet i en matrix, hvor der både er en almindidaktisk og en fagdidaktisk dimension.

De to dimensioner		Den almindidaktiske dimension			
Fagdidaktisk Dimension		Mål og fokus	Arbejdsform	Progression	Evaluering
Faglig dybde	Indhold				
	Metode				
Faglig bredde: Fagets vekselvirkning med	den samlede uddannelse				
	Med ingeniørens senere professionspraksis				

Kravene til dækningsgraden af dokumentationerne.

Der var på forhånd aftalt en møderække, hvor deltagerne kunne få et tema behandlet, feks. kollegavejledning, virksomhedernes syn på fremtidens ingeniørkompetencer eller lign. Udover disse møder, besluttede deltagerne at mødes ca. hver anden måned. På disse møder, kunne man uhøjtideligt diskutere pædagogiske principper og metoder. Alle deltagere er enige om, at disse møder har været af stor værdi.

For alle 8 deltagere var den personlige platform overordentlig svær at få hul på. På essayform beskrives hvad der har formet en som underviser; hvilke personer, situationer eller andre forhold, der har haft indflydelse på ens personlige udvikling som underviser. Man skal fremlægge sit syn på en lang række forhold, der har betydning for ingeniøruddannelserne, ingeniørernes samfundsmæssige funktioner og ingeniørstuderende.

Efter en lidt famlende start, viste den personlige platform sig at være utrolig bevidstgørende. Hidtil uformulerede didaktiske emner dukkede op, og mange, ligeledes ikke stillede spørgsmål, blev næsten automatisk besvaret. Det at skulle beskrive hvad der har formet en som underviser, er ret overvældende men også meget givende.

Mine 4 dokumentationer fik følgende indhold:

1. Student self assessment, en dokumentation der påviser en halvering af dumpeprocenten i et kursus, hvor de studerende gennem et semester rettede hinandens hjemmeopgaver, og derved opnåede forbedret forståelse for stoffet.
2. Selvstudium-læringsrum, en case om at skabe læringsrum for studerende. Med udgangspunkt i Knud Illeris' læringsmodel beskrives hvilke didaktiske principper der skal iagttages for at kunne skabe læringsrum til selvstudium.
3. Dyb eller overfladisk læring, en dokumentation hvori jeg undersøger 3 holds tilgang til læring. Der påvises en klar sammenhæng mellem tilgangen til læring og undervisningens tilrettelæggelse. I al for høj grad tilrettelægges undervisningen konservativt, og uden tilstrækkelig pædagogisk overvejelse.
4. Ny struktur på bygningsteknisk studieretning, en case der samler erfaringerne og refleksionerne opnået og foretaget i de 3 første dokumentationer. Som deltager i udviklingen af en ny uddannelsesstruktur for 1. semester på bygningsteknisk studieretning, kan jeg udnytte opsamlet viden fra IPN kurset, og videreudvikle mit didaktiske fundament.

Case nummer 4 er ikke færdig endnu, og hele porteføljen skal, som før nævnt, først afleveres i starten af det nye år, men jeg kan allerede nu varmt anbefale andre lektorer at melde sig til kurset. Kurset er, uden sammenligning, det mest udbytterige jeg nogensinde har deltaget i. Succeskriterierne er bl.a:

- at der skabes rum for den enkelte deltagers professionelle og personlige udvikling
- at der sker en videreudvikling af det ingeniørdidaktiske sprog, med henblik på at styrke progressionen i den studerendes faglige udvikling gennem studiet
- at der sker en styrkelse af netværksdannelsen blandt ingeniøruddannere

For mit vedkommende er jeg ikke i tvivl om succesen. Jeg kan klart mærke, at kurset virkelig har flyttet noget, og jeg er overbevist om at min undervisning vil vinde ved det. Blandt deltagerne har vi allerede løst talt om at holde kontakten ved lige efter kursets afslutning.

I forbindelse med udførelsen af dokumentationerne, har jeg læst en del pædagogisk og didaktisk litteratur, som jeg får blivende glæde af.

Jeg ser gerne, at kurset bliver en obligatorisk del af dét at undervise på en ingeniøruddannelse. Jeg tror de fleste erfarne lektorer kan bruge den bevidstgørelse, som dette kursus giver, og det er rart at kunne give uforbeholdent ros til IPN's tilrettelæggelse og gennemførelse med professionelle supervisorer og projektleder.